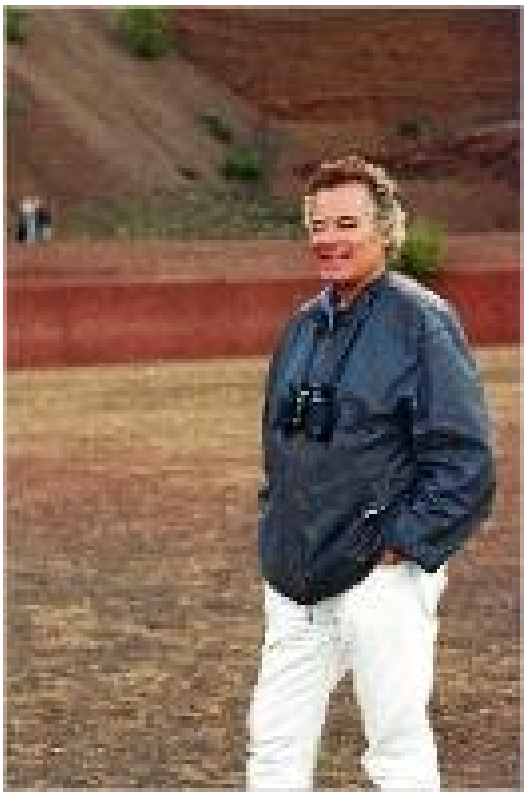
Una novel·la de Santiago Vilanova connecta Olot amb volcans mítics del món

Les vivències personals i les reflexions filosòfiques es compaginen entre cràters i paisatges de colades de lava al llibre «L'ànima del volcà»

Santiago Vilanova.

GIRONA | DDG

«Els hi besà els pits, els hi tocà el cul i els hi acaricià les cuixes. La tarda va caure a l'interior d'aquella lúgubre casa abandonada entre sospirs de plaer» (...) «Anys després quan va veure les pel·lícules Stromboli de Roberto Rossellini, amb Ingrid Bergman i Mario Vitale, i Vulcano de William Dieterle, amb Anna Magnani i Rossano Brazzi, que relacionaven el paisatge volcànic amb passions amoroses, recordaria amb nostàlgia les sensacions d'aquella tarda d'estiu sobre la colada de lava viscosa de la fageda».

És la Fageda d'en Jordà. El periodista i escriptor Santiago Vilanova hi situa una tòrrida escena de la seva quarta novel·la, L'ànima del volcà (Editorial Base), un llibre que connecta el seu Olot natal amb volcans mítics del món.

La primera pregunta que ve al cap del lector és fins a quin punt relata fets biogràfics aquest autor que reconeix que dedica diferents capítols a records d'infantesa i adolescència, però aquests records són del personatge Marc Dosrius, que ja va ser protagonista d'una anterior novel·la, El secret d'Hiva Oa (Laertes, 1997), i l'autor es reserva fins a quin punt és un àlter ego que pren com a referència les pròpies vivències.

El vulcanisme i el paisatge fluvial garrotxí és el rerafons que relliga i dóna unitat a les diferents històries d'aquesta novel·la d'intriga i aventures, que s'endinsa també en la ciència-ficció, entra en el món oniric dels somnis i beu del periodisme d'investigació i de la filosofia.

L'Illa de Pasqua, el Vesuvi, el Krakatua o el Kilimanjaro també esdevenen protagonistes de L'Ànima del Volcà, en la mesura que l'autor hi ambienta sorprenents històries que també volen suscitar una reflexió sobre el concepte de progrés en una societat que, segons l'autor, hauria de ser més respectuosa amb les lleis de la natura i considerar la visió del planeta Terra com un ésser viu que es comporta com un tot coherent, seguint la teoria Gaia.

Santiago Vilanova (Olot, 1947) és un periodista olotí que va dirigir el Diario de Barcelona (1983-1984), que ha rebut diferents premis en la seva tasca com a periodista i com a escriptor.

Vinculat als anys 1980 al moviment Salvem els Volcans, que va comportar la creació del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, els darrers anys ha fet una aportació ecologista al Procés sobiranista publicant L'estat ecològic. Una proposta per a l'Estat català del segle XXI.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2015/07/15/novella-santiago-vilanova-connecta-olot/734515.html?utm_source=rss